

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 5:06
מוצט"ק..... 6:38
סוף זמן ק"ש..... 8:56
שיעורים כסדרן
בבלי..... ערכין כ"ט
ירושלמי..... תענית כ"ג
תוספתא..... נדה פרק ג'

גליון מספר 17

פרשת יתרו, י"ח שבט, שנת תשע"ב לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ קבלת התורה ~

אלה הדברים אשר יעשה האדם וחי בהם (ויקרא יח), דאס זענען די מצוות וואס א מענטש זאל טוהן און ער זאל לעבן מיט דעם, זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד), דער פסוק קומט אונז לערנען, אז די תורה איז געגעבן געווארן צו לעבן, דאס מיינט אז עס דארף מאכן פרייליך, און אויב די תורה מאכט נישט פרייליך דעם מענטש, מיינט דאס אז ער האט נישט ריכטיג אפגעלערנט די תורה.

דערפאר זאגט דער רבי, אז ווען א מענטש טוט א מצוה זאל ער עס טוהן פשוט, אזוי ווי עס שטייט אין שלחן ערוך אז מען דארף עס טוהן, ער זאל נישט ווערן גערועז, צו ער האט עס געטוהן אינגאנצן בשלימות, ווייל די תורה איז נישט געגעבן געווארן פאר מלאכים, וואס קענען טוהן א זאך אינגאנצן בשלימות, די תורה איז געגעבן געווארן פאר אונז פשוטע מענטשן, און מיר דארפן עס טוהן לויט אונזערע מעגליכקייטן פרייליכערהייט.

דערפאר האט דער רבי אונז אויסגעלערנט א וועג (שיחות הר"ן סימן ע"ו), ווי אזוי צו לערנען אויף א גרינג און פרייליכן וועג, אז מען זאל זיך מאכן שיעורים אין אלע ספרים, און מען זאל לערנען נאר אין א סדר, מען זאל אנפאנגען יעדע ספר פון אנהייב, און עס אדורך לערנען ביז צום סוף, מען זאל קיינמאל זיך נישט אפשטעלן נאכאמאל איבער צו חזר'ן, פאר מען ענדיגט נישט דעם גאנצן ספר, למשל מען זאל זיך מאכן א שיעור אין משניות, אנהייבן פון אנפאנג מסכת ברכות, ביז מען וועט ענדיגן גאנץ ששה סדרי משנה, און ערשט דעמאלטס זאל מען נאכאמאל אנהייבן פון אנהייב, און די זעלבע זאל מען מאכן א שיעור אין גמרא, מען זאל אנהייבן פון אנפאנג, און לערנען איין בלאט נאכן

המשך בדף ב

פרשת השבוע

נישמע יתרו, זאגט רש"י, מה שמועה שמע וכו', קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, וואס האט יתרו געהערט אז עס האט אים געמאכט קומען צו די אידן? קריעת ים סוף און מלחמת עמלק, דארף מען פארשטיין פארנוואס פונקט די צוויי זאכן האבן אים געמאכט קומען?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט'), אויפן פסוק תפלה לקל חיי, אז דער עיקר פון א מענטש'ס לעבן איז נאר תפלה, צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל א מענטש גייט אריבער אסאך צרות און יסורים, און די איינציגסטע עצה איז נאר עס צו דערציילן פארן אייבערשטן, און אים בעטן צו העלפן.

די גמרא זאגט (פסחים ק"ח) אז צו האבן פרנסה איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, און אויך (סוטה ב) צו טרעפן א שידוך איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, און מען זעהט בחוש אז די צוויי זאכן צוברעכן די מערסטע א מענטש, פון איין זייט ווען מען האט נישט קיין פרנסה איז מען זייער צובראכן, און מען הייבט אן צו האבן קשייות אויפ'ן אייבערשטן, ווי דער מדרש זאגט (שמות רבה פ"א, ס"ב) אז ארימקייט איז שווערער ווי אלע אנדערע יסורים, און פון די אנדערע זייט ווער עס האט נאכנישט געמאכט קיין שידוך איז אויך זייער צובראכן, ווי די גמרא זאגט (בבמות סב) ווער עס האט נישט קיין נויב, קען נישט זיין פרייליך.

און די איינציגסטע עצה פאר פיידע זאכן, איז נאר צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן ביז דער אייבערשטער וועט העלפן, אבער מען דארף זיך היטן פון דעם "עמלק" וואס ברענגט אריין ספיקות אין א מענטש "ה' בקרבנו אם אין?", - "דער אייבערשטער איז יא מיט מיר, אדער נישט?" מען איז נישט זיכער מיט זיך, דערפאר דארף מען גיין צו א צדיק, וואס ער לערנט אויס פארן מענטש, אז דער אייבערשטער איז שמענדיג מיט דיר, ער איז שמענדיג גרייט דיך אויסצוהערן, און דיר צו העלפן אין יעדע מצב.

דאס זאגט רש"י, וואס האט געברענגט יתרו ער זאל קומען צום צדיק, צו משה רבינו? ער האט געהערט אז עס איז דא זאכן וואס עס איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, עס איז דא שוועריקייטן אין פרנסה, עס איז דא שוועריקייטן אין שידוכים, און די איינציגסטע עצה איז נאר זיך צו ווענדן צום אייבערשטן, אבער פון די אנדערע זייט קומט די מלחמת עמלק וואס ברענגט אריין ספיקות, "דער אייבערשטער דארף מיר יא, אדער נישט?" און דערפאר מוז ער גיין צום צדיק, צו משה רבינו, ער זאל אים אויסלערנען צו רעדן צום אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו א)

נירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם, משה רבינו איז אראפגעקומען פון בארג צום פאלק, און ער האט זי געהייליגט און געוואשן המשך בדף ב

די קליידער.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) אז מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט לערנען און דאווענען, אפער פון די אנדערע זייט קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן מיט וועלטליכע זאכן, מיט עסן, מדינות און שלאפן, ווען מען שוטט עס אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, איז דאס אויך "עבודת ה'".

עס איז באקאנט אז דער גוף ווערט אנגערופן ווי א קלייד פאר די נשמה. דאס איז פשוט אין פסוק, וירד משה מן ההר אל העם, משה רבינו איז אראפגעקומען צו די אידישע קינדער, ויקדש את העם, און ער האט געהייליגט דאס פאלק, ויכבסו שמלתם, אזוי ווייט אז ער האט אויסגענוואשן אויך זייערע קליידער, ער האט זיי אויסגעלערנט אז אויך מיטן גוף, וואס איז ווי א קלייד פאר די נשמה, קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו ה')

אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז א איד דארף וויסן אז אלעס פירט דער אייבערשטער, סיי ווען עס זעהט אויס גוט, און סיי ווען עס זעהט אויס שלעכט, און דאס איז עולם הבא, ווייל ווען משיח וועט קומען וועט יעדער וויסן אז אלעס קומט פונעם אייבערשטן, ווי די גמרא זאגט (פסחים ג') אז ווען משיח וועט קומען וועט מען אפילו אויף שלעכטע זאכן, מאכן די ברכה "הטוב והמטיב".

דאס זאגט דער פסוק, אנכי - איך בין דער זעלבער אייבערשטער, סיי מיטן נאמען - ה' וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט גוט, און סיי מיטן נאמען - אלוקיך, וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט שווער פארן מענטש, שמענדיג איז עס דער אייבערשטער וואס מיינט נאר די טובה פון מענטש, אז מען זאל קומען צו אים, און דעמאלט'ס וועט ער העלפן, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, אזוי ווי עס איז געווען אין מצרים וואס די אידן האבן דארט געארבעט זייער שווער, ביז משה רבינו איז געקומען און זיי אויסגעלערנט צו רעדן צום אייבערשטן, און ווען די אידן האבן געשריין צום אייבערשטן, האט ער זיי אויסגעלייזט מיט גרויסע ניסים.

דערפאר דארף מען שמענדיג געדענקן אז אפילו ווען עס גייט שווער, קומט עס נאר פונעם אייבערשטן, און נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן, און דעמאלט'ס וועט ער העלפן און מען וועט ארויסגיין פון אלע צרות. (זאת התורה יתרו ט')

זאגט (שיחות הר"ו סימן כ"ג) "וואויל איז דעם וואס עסט יעדן טאג אפאר פרקים משניות, און טרינקט אפאר קאפיטלעך תהלים, און טוט זיך אן מיט מצות", ווייל נאר די תורה איז די עסן פאר די נשמה.

אבער פון די אנדערע זייט זעהט עס אויס זייער אינטערעסאנט, סתם צו זאגן? וואס וועל איך האבן פון דעם? וואס וועל איך אויפטוהן מיט דעם? אפער אין די צייט זאל איך ענדערשט לערנען געהעריג? אויף די אלע קשיות, דארף זיך א מענטש אליינס גוט אנקוקן, "וואס האב איך געטוהן ביז היינט, און וואס טוה איך יעצט", און ווען מען וועט זיך גוט באטראכטן, וועט מען זעהן אז עס לויפן אדורך די טעג און יארן מיט גארנישט, ווייל אויב מען וויל נאר לערנען געהעריג, און רוב צייט קען מען דאך נישט לערנען געהעריג, און אסאך מענטשן קענען בכלל נישט לערנען געהעריג, דערפאר גייט אוועק די צייט מיט גארנישט. דערפאר זאל זיך א מענטש נישט צוהערן צו איינעם וואס רעדט אים אפ פון צו לערנען אויפן רבי'נס וועג, צו זאגן אסאך תורה, אין די צייט וואס ער זעהט דאך, אז זיינע טעג גייען אים אריבער מיט גארנישט, און ווען ער פאלגט דעם רבי'ן כאפט ער אריין אסאך תורה, און עס וועט קומען איין טאג, וואס עס וועט אים צוניץ קומען די אלע פרקים משניות, און די אלע בלעטער גמרא, און די אלע סימנים אין שלחן ערוך, און אלע קאפיטלעך תהלים, וואס ער האט אריינגעכאפט אויף די וועלט.

המשך בדף ג

צווייטן, און זיך נישט אפשטעלן פאר מען ענדיגט נישט גאנץ ש"ס, און ערשט נאכדעם נאכאמאל אנהייבן פון אנפאנג ש"ס, און די זעלבע ביי שלחן ערוך, און ביי אלע אנדערע ספרים.

און דער רבי האט געזאגט (שם), אז ווען מען לערנט, זאל מען נאר זאגן די ווערטער, און זיך נישט אנשטרענגען צו וועלן גלייך פארשטיין אלעס וואס ער לערנט, אזוי וועט מען אויף א גרינגן וועג, ענדיגן די גאנצע תורה אין א קורצע צייט, און עס איבערגיין נאכאמאל און נאכאמאל, און נאכדעם וועט מען שוין פארשטיין אלעס וואס ער האט געלערנט, און אפילו עס וועט בלייבן זאכן וואס מען וועט נאך אלץ נישט פארשטיין, לוינט זיך עס נאך אלץ, ווייל די גרויסקייט פון לערנען אסאך, שטייגט איבער אלעס.

אזוי ווי די גמרא זאגט (עבודה זרה ט"ט), "א מענטש זאל אייביג לערנען, אפילו ווען ער פארשטייט נישט, און אפילו ער געדענקט גארנישט", אויך שטייט אין זוהר הקדוש (קדשים פ"ה:), "ווען א מענטש לערנט די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט, גייט יעדעס ווארט ארויף צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער פרייט זיך מיט יעדן ווארט".

ווייל דער אמת איז (ליקוטי הלכות, קריאת התורה, ה"ו אות ו), אז יעדער יוד וויל לערנען, יעדער יוד וויל ענדיגן ש"ס און שלחן ערוך, און אלע ספרים, פארוואס דען לערנען נישט אלע אידן? ווייל א מענטש וויל לערנען נאר אויפ'ן בעסטן וועג, גלייך ווען ער הייבט אן צו לערנען, זאל ער שוין קענען קלאר די גמרא, און ווען ער זעהט אז עס גייט נישט, ווייל ער האט נישט אזא גוטע קאפ, אדער ווייל ער האט געטוהן עבירות וואס האבן פארשטאפט זיין קאפ, הייבט ער אן צו שמועסן און צו פארברענגן, און ווען עס קומט סוף טאג, און ער מאכט זיך א חשבון, אז דער טאג איז אים אריבער געגאנגען מיט גארנישט, ער האט אפילו נישט אריינגעכאפט איין פרק משניות, איין בלאט גמרא, אדער איין סימן אין שלחן ערוך, ווערט ער צובראכן פון דעם, און ער הערט אינגאנצן אויף צו לערנען, אויב אבער ער וועט פאלגן, און לערנען אויף דעם וועג וואס דער רבי האט אונז אויסגעלערנט, צו זאגן אסאך תורה מיט א סדר, וועט ער אריינכאפן זייער אסאך, און ער וועט צום סוף אויך פארשטיין אלעס וואס ער לערנט, ווייל ווען א יוד זאגט אסאך תורה, עפענט זיך אויף זיין קאפ, און ער פארשטייט שוין אלעס.

מען דארף געדענקן, אז אזוי ווי דער גוף דארף עסן, און אויב ער עסט נישט קען ער נישט אנגיין, די זעלבע דארף די נשמה אויך עסן, און אן דעם קען ער נישט אנגיין, און די עסן פאר די נשמה איז די הייליגע תורה, אזוי ווי דער רבי

זאגט (שיחות הר"ו סימן כ"ג) "וואויל איז דעם וואס עסט יעדן טאג אפאר פרקים משניות, און טרינקט אפאר קאפיטלעך תהלים, און טוט זיך אן מיט מצות", ווייל נאר די תורה איז די עסן פאר די נשמה. אבער פון די אנדערע זייט זעהט עס אויס זייער אינטערעסאנט, סתם צו זאגן? וואס וועל איך האבן פון דעם? וואס וועל איך אויפטוהן מיט דעם? אפער אין די צייט זאל איך ענדערשט לערנען געהעריג? אויף די אלע קשיות, דארף זיך א מענטש אליינס גוט אנקוקן, "וואס האב איך געטוהן ביז היינט, און וואס טוה איך יעצט", און ווען מען וועט זיך גוט באטראכטן, וועט מען זעהן אז עס לויפן אדורך די טעג און יארן מיט גארנישט, ווייל אויב מען וויל נאר לערנען געהעריג, און רוב צייט קען מען דאך נישט לערנען געהעריג, און אסאך מענטשן קענען בכלל נישט לערנען געהעריג, דערפאר גייט אוועק די צייט מיט גארנישט. דערפאר זאל זיך א מענטש נישט צוהערן צו איינעם וואס רעדט אים אפ פון צו לערנען אויפן רבי'נס וועג, צו זאגן אסאך תורה, אין די צייט וואס ער זעהט דאך, אז זיינע טעג גייען אים אריבער מיט גארנישט, און ווען ער פאלגט דעם רבי'ן כאפט ער אריין אסאך תורה, און עס וועט קומען איין טאג, וואס עס וועט אים צוניץ קומען די אלע פרקים משניות, און די אלע בלעטער גמרא, און די אלע סימנים אין שלחן ערוך, און אלע קאפיטלעך תהלים, וואס ער האט אריינגעכאפט אויף די וועלט.

עס ווערט דערציילט אז דער הייליגער צדיק רבי אברהם מקאליסק זי"ע וואס האט סוף ימיו געוואוינט אין טבריה, איז אמאל געגאנגען אין שול דאווענען, האט ער געטראפן אן אלטן איד פון אכציג יאר וויינענדיג, איז ער צוגעגאנגען פריעגן "פארנוואס וויינסטו?", האט יענער געזאגט, "ס'איז מיר זייער ביטער איך וויל שטארבן!" האט זיך דער הייליגער רבי אברהם קאליסקער זי"ע א שריי געטון אויף אים: "דו שוטה איינער! איז נישט ווערט נאך צו לעבן נאך איין טאג פדי צו לייגן תפילין? דו ווייסט דען וואס תפילין איז? ווען א איד טוט אן תפילין וואספארא לעכט ער ברענגט אריין אין אלע עולמות? ווען דו ווייסט דאס וואלסטו נישט געוואלט שטארבן, וואלסטו געוואלט לעבן נאך א טאג און נאך א טאג, און אנטון נאכאמאל תפילין, און נאכאמאל תפילין!".

ווארום דורך יעדע מצוה וואס א איד איז מקיים ובפרט ווען ער טוט דאס מיט א שמחה מיט א פרייליכקייט באלייכט ער אלע וועלטן, דאס קען מען זיך נישט פארשטעלן. פארנוואס איז א מענטש זיך מתרשל מיט קיום המצוות? ווייל ער גלייבט נישט אין זיך, ער גלייבט נישט אז דורך זיינע מצוות ווערט א יחוד אין אלע עולמות, ער ווערט פלוצלינג אן עניו: "מיינע מצוות איז עפעס ווערט? מיינע מצוות טוט עפעס אויף אין די הימלען?" בשעת דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סא) אז "אזוי ווי א איד דארף גלייבן אין בורא כל עולמים אז ער איז א כל יכול, אזוי דארף יעדע איד גלייבן אין זיך", אז מיט דעם וואס ער איז מקיים די מצוות מאכט ער א רעש אין הימל, מיט דעם וואס ער לערנט תורה ציעט ער ארויף אויף זיין נשמה גרויסע לעכט, מיט דעם וואס א איד רעדט צום בורא כל עולמים מאכט ער א רעש אין אלע עולמות, און דאס ווערט געטון דורך יעדע איד אן אויסנאם. און אז א מענטש גלייבט נישט אין זיך, איבערדעם קומט אים אלע צרות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פו), "פארנוואס דארף א מענטש טון שווערע ביטערע עבודות, ווייל ער האט נישט קיין אמונה

המשך בדף ד

אפילו ווען מען געדענקט נישט וואס מען לערנט, ברענגט דער רבי (שיחות הר"ן סימן כ"ו), אז וואס א מענטש האט געלערנט אויף דער וועלט, וועט אים דער אייבערשטער דערמאנען אויף יענע וועלט, און דער מדרש זאגט (קהלת פ"א סל"ד), אז עס איז א גוטע זאך אז מען געדענקט נישט וואס מען לערנט, ווייל אויב מען וואלט געדענקט אלעס וואס מען לערנט, וואלט מען אפגעלערנט די גאנצע תורה אין אפאר יאר, און נאכדעם וואלט מען מער קיינמאל נישט געלערנט, דערפאר האט דער אייבערשטער געמאכט, אז מען זאל פארנעסן וואס מען לערנט, אזוי וועט מען אייביג לערנען תורה, נאך ברענגט דער רבי (שם) פון מדרש, אז דאס איז גלייך צו איינעם, וואס האט געדונגען ארבעטערס, אז זיי זאלן אנפילן פעסער מיט וואסער, און זיי האבן אנגעהויבן אריינצוגיסן, אבער די פעסער האבן זיך נישט אנגעפילט ווייל עס האט געהאט לעכער, האבן די נארישע ארבעטערס אויפגעהערט צו גיסן, ווייל מיר טוען דאך גאר נישט אויף, אבער די קלוגע ארבעטערס האבן ווייטער געגאסן, ווייל זיי האבן געזאגט, וואס איז אונז א חילוק צו עס פילט זיך אן אדער נישט, מען צאלט אונז סיי ווי די זעלבע געלט, לויט וויפיל צייט מיר האבן געארבעט, די זעלבע אפילו א מענטש פארגעסט וואס ער האט געלערנט, וועט ער נאך אלץ באקומען די זעלבע שכר, אויף יעדע מינוט וואס ער האט געלערנט.

די הייליגע חז"ל פארציילן אונז (ירושלמי הוריות פ"ג ה"ה), ווען משה רבינו איז געווען אין הימל, און דער אייבערשטער האט געלערנט מיט אים תורה, האט ער א גאנצן צייט פארנעסן וואס דער אייבערשטער האט געלערנט מיט אים, ביז צום סוף האט דער אייבערשטער אים געגעבן די תורה פאר א מתנה, און די חז"ל פירן אויס, אז דער אייבערשטער האט מיט דעם געוואלט ווייזן פאר יעדעם, אז אפילו מען פארגעסט, זאל מען זיך נישט

דערשרעקן פון דעם, ווייל צום סוף וועט אים דער אייבערשטער געבן די גאנצע תורה פאר א מתנה, און די זעלבע וועט געשעהן מיט יעדן וואס לערנט אויפ'ן רבי'נס וועג, וועט דער אייבערשטער אים געבן צום סוף די גאנצע תורה במתנה, אבער אפילו צום סוף וועט ער אויך נישט געדענקן לוינט זיך עס נאך אלץ, ווייל אויף יענע וועלט וועט מען באקומען פאר דעם זייער שיינע זאכן.

און איינער וואס לערנט אויפן רבי'נס וועג, דארף מער גארנישט מורא האבן פונעם יצר הרע, אפילו ער האט געטוהן אסאך עבירות, וועט זיין נשמה ווערן ארוםגענומען מיט די פרקים משניות, און מיט די בלעטער גמרא, און מיט די סימנים שלחן ערוך, וואס ער האט געלערנט, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי ראש השנה פ"ד ה"ח), ווי נאר א מענטש נעמט זיך פאר, צו לערנען תורה, זאגט דער אייבערשטער, דו ביזט ביי מיר אזוי ווי דו האסט קיינמאל נישט געטוהן קיין עבירות, און די גמרא זאגט (מנחות ק"ג) איינער וואס לערנט תורה דארף נישט צוקומען צו קיין שום קרבנות, ווייל די תורה וועט אים שוין פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג, און עס וועט אים ברענגן צום אייבערשטן.

דער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן סימן ט"ט), אויב א מענטש וועט אפמאכן אז ער גייט יעדן טאג לערנען אזויפיל און אזויפיל, א באשטימטע סכום וויפיל ער דארף לערנען, וועט ער זיכער אויפהערן צו טוהן עבירות, און רבי נתן האט דעמאלט געפרעגט דעם רבי'ן, דאס איז אויך אויב א מענטש האט געטוהן זייער גרויסע עבירות פון פגם הבירות? האט זיך דער רבי גערעגט אויף אים, און אים געזאגט: "דו ווייסט דען די גרויסקייט פון די הייליגע תורה?!, די תורה וועט מאכן אז א מענטש זאל אויפהערן צו טוהן סיי וועלכע עבירות ער טוט נאר".

דער מדרש זאגט (מדרש רבה, תרומה, פ"ג ס"ח) אז מען קען שטענדיג אנהייבן "פון יעצט", אפילו עס איז שוין אדורך געגאנגען אסאך יארן וואס מען האט נישט געלערנט, קען מען אנהייבן "פון יעצט", ווייל אזוי ווי א קינד פון א קעניג, וואס מענטשן האבן אים געפאנגען, און אים אוועקגעשלעפט צו א ווייטע לאנד, שעמט ער זיך נישט צוריק צו קומען צו נעמען זיין טאטע'נס ירושה, ווייל דאס באלאנגט דאך פאר אים, די זעלבע די תורה איז די ירושה פון אידישע קינדער, דערפאר דארף זיך א יוד קיינמאל נישט שעמען אנצוהייבן פון יעצט צו לערנען אפילו ביז יעצט האט ער נישט געלערנט.

דער מדרש זאגט (תנחומא תבא), אין אמת'ן וואלט דער אייבערשטער נישט געדארפט געבן די תורה אויף דער וועלט, נאר ווען משיח וועט קומען, נאר דער אייבערשטער האט געוואלט, אז ווען ער וועט פארלערנען די תורה, ווען משיח וועט קומען, זאל מען קענען מיטהאלטן, האט ער עס היינט געגעבן פאר אונז, ממילא א יוד וואס לערנט תורה, אפילו ער פארשטייט נישט, אבער ווען משיח וועט קומען, און דער אייבערשטער וועט פארלערנען די תורה, וועט ער קענען מיטהאלטן דעם אייבערשטן'ס תורה, במהרה בימינו אמן.

(קונטרס "סדר דרך הלימוד")

אשר בנחל

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

דעלענאציע פון הנהלת המוסדות

אויף א בלייז-באזיך אין ארץ ישראל ביי מוהרא"ש

א ענגע דעלענאציע, דער ראש הישיבה מיט א חלק פון די הנהלת המוסדות, האבן זיך אריבערגעקאפט קיין ארץ ישראל, צו וויילן מיט מוהרא"ש אין יבנאל עיר ברסלב אויף שבת שירה.

מוהרא"ש האט זיי אויפגענומען מיט גרויס פרייד, און איינגעלאדענט די חברי ההנהלה צו איינשטיין און עסן די סעודות שב"ק ביי אים אינדערהיים.

שבת אינדערפרי, נאך די סעודה, האט מוהרא"ש ארויסגענומען די געסט אויף א לענגערע שפאציר איבער די גאסן פון יבנאל, ווי ער האט א לענגערע צייט געוויזן פאר די הנהלה אלע בניני המוסדות אין יבנאל, ארויסברענגענדיג אז דאס דארף דינען אלץ סימבאל פון חיזוק, "אויב וויל מען, קען מען", נעמענדיג אין באטראכט, אז מען האט געקענט אהערשטעלן אזעלכע הערליכע מוסדות אין אזא פארשטופטע פלאץ אין ארץ ישראל, א קהילה וואס ציילט שוין היינט איבער פיר הונדערט משפחות, א נעץ פון מוסדות פון איבער זיבן הונדערט קינדער כן-ירבו, אויסער א ישיבה קטנה, ישיבה גדולה, און עטליכע כוללים.

אזוי האט מוהרא"ש זייער שטארק מחזק געווען דעם ראש ישיבה מיט די חברי ההנהלה, ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע ארבעט, אויפשטעלן דעם רבינים מוסדות אין אמעריקע, און אויסלערנען פאר די גאנצע וועלט, די אלע טייערע לימודים פונעם רבי'ן, וואס נאר מיט דעם קען מען אריבערגיין די וועלט בשלום.

שפעטער ביי שלש סעודות, רעדענדיג פון די וויכטיגקייט פון "אמונת חכמים", האט מוהרא"ש געניצט די בחורי הישיבה אלץ א סעמפל פון "אמונת חכמים", מוהרא"ש האט דערציילט ווי ער האט געהייסן די בחורים פארראר חמשה עשר באב צו ענדיגן יעדן טאג מסכת תענית ביז ראש השנה, און די בחורים האבן עס אויסגעפירט מיט מסירת נפש, און אפילו ווען אינמיטן איז אונטערגעקומען די גרויסע האריקען, די גאנצע קעמפ איז פארפלייצט געווארן מיט וואסער, און מען האט זאפארט געמוזט פארלאזן דעם קעמפ, האבן די בחורים אבער נישט אויפגעגעבן נאר מיטגעשלעפט די גמרא, און אויפן וועג אן לעקטער גענדיגט די גאנצע מסכת צו די שיין פון ליכט, און מוהרא"ש האט אויסגעפירט: "אט דאס איז א סימבאל פון 'אמונת חכמים'".

זונטאג אינדערפרי האט מוהרא"ש ארויסבאגלייט די געסט, וואונטשענדיג אלע ברכות, זיי זאלן זוכה זיין ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע ארבעט, און נישט צוקן אויף קיין שום מניעות, און שטרויכלונגען אויפן וועג. די חברי ההנהלה זענען אהיימגעקומען מיט א פרישע התחדשות, ווייטער אנצופירן די ברייט-פארצווייגטע אקטיוויטעטן אינערהאלב מוסדותינו הק'.

השבת נועם הנשמות!

שיינע חמשה עשר בשבט טיש ביי מוהרא"ש שליט"א.

א שיינע סעודה איז פארגעקומען ביי מוהרא"ש, לכבוד חמשה עשר בשבט, עס זענען זיך צאמגעקומען א גרויסער עולם פון גאנץ גרעטער ניו-יארק, מיט צו האלטן דעם טיש, און צו מקבל פנים זיין מוהרא"ש וואס האט זיך יעצט צוריק געקערט פון ארץ ישראל.

מוהרא"ש האט ארומגערעדט איבער די גרויסקייט פונעם טאג, ווי מיר דארפן זיך אפלערנען און נעמען חיזוק פון די בימער, וואס מען זעהט אז כאטש עס גייט אויף זיי אריבער אסאך שוועריקייטן, שטארקע ווינטן, רעגן, שניי און האגל, אבער אויב דער בוים איז גוט איינגעווארצלט אין די ערד, וועט עס נישט אונטערברעכן.

די זעלבע איז מיט יעדן מענטש, אויב ער איז שטארק איינגעווארצלט מיט אמונה, ער איז שטארק מיטן אייבערשטן, מיט רעדן צום אייבערשטן, וועט ער קיינמאל נישט אונטערברעכן, נאר קענען ווייטער אנגיין מיט זיין עבודת ה'.

כי האדם עץ השדה!

אין זיך, אז ער איז אויכעט עפעס ווערט, און ער ברענגט צו וואס די חז"ל זאגן (סוטה מח): "מי בז ליום קטנות" מי גרם לצדיקים שיבכוזו שלחנכם לעתיד לבא, קטנות שהיה בהם; גרויסע צדיקים פאלן אָוועק ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה אין זיך, אז זייער עבודת איז חשוב אין הימל. איבערדעם דארפסטו זיך נעמען צו שטארקן, און נישט צעפאלן, און דאס וועסטו קענען פארווייזן ווען דו וועסט לערנען אסאך "שיחות הר"ן" און "חיי מוהר"ן" די שיחות פון הייליגן רבי'ן, וואס דאס וועט דיך אריינגעבן א געוואלדיגע חשק און תשוקה דאס די הארץ זאל דיר ברענען שטענדיג צום בורא כל עולמים, וואס עס איז נישטא קיין בעסערס פון דעם.

(אשר בנחל באידיש מכתב קמ"ד)

דער הייליגער ישמח משה זי"ע איז געווען רב אין שינאווא, און דארטן האט זיך פארטשעפעט צו אים א שר און ער האט אים געוואלט נאר איינגעצן אין תפיסה, און טון מיט אים גרויס רשעות און אַקָריות, און ער האט נישט געוויסט וואס צו טון, האט ער דערציילט פאר זיינע מענטשן א מעשה: אז עס איז געווען אין לעמבערג א גרויסער רב, דער גרויסער צדיק און גאון רבי חיים הפהן ראפאפארט ז"ל, וואס דער שר אין לעמבערג האט זיך גענומען אויף אים, און ער האט אים געוואלט חלילה וחס אומברענגען, און מען איז געקומען צו אים דערציילן וואס דער שר פלאנט, איז ער אהיימגעגאנגען און האט דאס דערציילט פאר זיין רעבעצין, "הער נאר אויס וואס דער שר וויל טון: ער וויל מיר מעביר זיין מן העולם. לאמיר אַוועקגעבן איין נאכט פאר תפלה פארן בורא כל עולמים. איך וועל מתפלל זיין, און דו וועסט מתפלל זיין, און מיר וועלן פטור ווערן פון דעם ערל!".

יפה הנה: די נאכט האט ער גענומען א תהלים און זי האט גענומען א תהלים, און זיי האבן ביידע אויסגעזאגט גאנץ תהלים מיט גרויס בכיית; ער איז געשטאנען אין איין ווינקל, און זי איז געשטאנען און די אנדערע ווינקל, און זיי האבן זייער געוויינט פארן בורא כל עולמים, און אויסדערציילט זייערע צרות, און געבעטן אז ער זאל אויף זיי רחמנות האבן. דערווייל די נאכט איז דער שר פון לעמבערג געפארן אויף א שליטן מיט צוויי געזונטע פערד, און ער איז געווען גוט אנגעטרוינקען בגילופין, און די פערד האבן אנגעהויבן צו לויפן, ביז ער איז אראפגעפאלן פון שליטן, און די פערד זענען געווארן ווילד און זיי האבן אים צוטראטן אויף טויט. און אינדערפרי איז מען געקומען דערציילן פארן לעמבערגער רב אז דער שר האט געהאט א מפלה, און ער האט געפייגערט מיט א מיתה משונה.

דאס האט דערציילט דער הייליגער ישמח משה זי"ע פאר זיינע מענטשן, - האט ער אויסגעלאזט, - "איך האב נישט קיין פח א גאנצע נאכט זאגן תהלים, איך האב מיינע שיעורים, מיינ רעביצין איז זייער שוואך און קען נישט אויף זיין א גאנצע נאכט. איך פארלאז זיך אויפן בורא כל עולמים אז ער וועט זיך נוקם זיין מיינ נקמה", דערווייל האט דער שר געהאלטן א ביקס אין דער האנט, און בטעות האט ער א דריק געגעבן אויפן צינגל פון דעם ביקס, און עס איז געווען פול מיט קוילן, איז אים אריין א קויל אין פיסק, און אדורך דעם מוח, און פארשטייט זיך ער האט איינגענומען א מיתה משונה.

(אשר בנחל באידיש מכתב קנ"ה)

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטזיין אינעם גליון פארבינט אייך צו:

breslevcenter@gmail.com

Sponsored by:

1707 Ave M
Brooklyn N.Y. 11230
UNLOCK OR JAILBREAK.
SIMPLEMOBILE/BOOST/VIRGINMOBILE/
PAGEPLUS/SPRINT/TMOBILE

ALL TIME CELLULAR

Yanky Halpern
sales representative
SPRINT@GMAIL.COM

Sponsored by:

**BIG APPEL
WOODWORKING**

Moulding & Door Installation - Custom Closet Shelving & Paneling

Isaac Appel
718.636.9667
646.302.8957